तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्टमः प्रश्नः॥

अश्मन्नूर्जं पर्वते शिश्रियाणां वाते पूर्जन्ये वरुणस्य शुष्में। अद्भ्य ओषंधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इष्मूर्जं धत्त मरुतः स॰रराणाः। अश्मर्श्स्ते क्षुद्मुं ते शुगृंच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्यं त्वाऽवाक्याग्ने परि व्ययामिस। पावको अस्मभ्यर्थ शिवो भव। हिमस्यं त्वा जरायुणाग्ने परि व्ययामिस। पावको अस्मभ्यर्थ शिवो भव। उपं (१)

ज्मन्नुपं वेत्सेऽवंत्तरं नदीष्वा। अग्ने पित्तम्पामंसि। मण्डूंकि ताभिरा गहि सेमं नों यज्ञम्। पावकवंणं शिवं कृंधि। पावक आ चित्यंन्त्या कृपा। क्षामंत्रुरुच उषसो न भानुनां। तूर्वन्न यामन्नेतंशस्य नू रण आ यो घृणे। न तंतृषाणो अज्ञरंः। अग्ने पावक रोचिषां मन्द्रयां देव जिह्नयां। आ देवान् (२)

वृक्षि यिक्षं च। स नंः पावक दीदिवोऽग्नें देवार इहा वह। उपं यज्ञर हिविश्चं नः। अपामिदं न्ययंनर समुद्रस्यं निवेशंनम्। अन्यं तें अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यर् शिवो भंव। नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषं। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्यर् शिवो भंव। नृषदे वट (३)

अपसुषदे वड्वनसदे वड्वरिह्षदे वट्रश्संवर्विदे वट्। ये देवा

देवानां यज्ञियां यज्ञियांना संवथ्सरीणमुपं भागमासंते। अहुतादों हिविषों यज्ञे अस्मिन्थ्स्वयं जुंहुध्वम्मधुंनो घृतस्यं। ये देवा देवेष्वधिं देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुरण्तारों अस्य। येभ्यो नर्ते पर्वते धाम् किं चन न ते दिवो न पृथिव्या अधि स्नुषुं। प्राणदाः (४)

अपानदा व्यानदाश्चं श्चुर्दा वंर्चोदा वंरिबोदाः। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य शिवो भव। अग्निस्तिग्मेनं शोचिषा य श्मद्विश्वं न्यंत्रिणम्। अग्निर्नो व श्मते र्यिम्। सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टां देवा आयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नंः परस्पा अग्नै द्युमदुत रेविद्देदीहि॥ (५)

मनंसा यद्विहांया धाता विधाता पंरमोत सन्दक्। तेषामिष्टानि समिषा मंदन्ति यत्रं सप्तर्षीन्पर एकंमाहुः। यो नंः पिता जनिता यो विधाता यो नंः सतो अभ्या सञ्जजानं। (६)

यो देवानां नाम्धा एकं एव तर संम्प्रश्वम्भवंना यन्त्यन्या। त आयंजन्त द्रविण्र् समंस्मा ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना। असूर्ता सूर्ता रजंसो विमाने ये भूतानि समकृण्वन्निमानि। न तं विदाथ य इदं जजानान्यद्युष्माकुमन्तरं भवाति। नीहारेण प्रावृंता देवाः समर्गच्छन्त विश्वै। अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं विश्वम्भुवंनमधि श्रितम्। विश्वकर्मा ह्यजंनिष्ट देव आदिद्गंन्थवी

अंभवद्वितीयंः। तृतीयंः पिता जंनितौषंधीनाम् (८)

आपो यत्रं देवाः समर्गच्छन्त विश्वें। तमिद्गर्भं प्रथमं देप्र आपो यत्रं

पृथिव्या पुरो देवेभिरसुंरै्ग्हा यत्। कः स्विद्गर्भं प्रथमं दंध्र

जल्प्यां चासुतृपं उक्थुशासंश्चरन्ति। पुरो दिवा पुर एुना (७)

अपां गर्भं व्यंदधात्पुरुत्रा। चक्षुंषः पिता मनंसा हि धीरों घृतमेंने अजन्त्रन्नंमाने। यदेदन्ता अदंह १ हन्त पूर्व आदिद्यावांपृथिवी अप्रथेताम्। विश्वतंश्वक्षुरुत विश्वतांमुखो विश्वतांहस्त उत विश्वतंस्पात्। सं बाहुभ्यां नमंति सम्पतंत्रैर्द्यावांपृथिवी जनयं देव एकंः। कि स्वंदासीदिधिष्ठानंमारम्भंणं कत्मिश्वितिकमांसीत्। यदी भूमिं जनयन्नं (९)

विश्वकंर्मा वि द्यामौर्णौन्मिह्ना विश्वचंक्षाः। कि स्विद्वनं क उ स वृक्ष आंसीद्यतो द्यावांपृथिवी निष्टतृक्षुः। मनीषिणो मनसा पृच्छतेदु तद्यद्ध्यतिष्टद्भुवंनानि धारयत्रं। या ते धामानि पर्माणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा। शिक्षा सर्खिभ्यो ह्विषि स्वधावः स्वयं यंजस्व तुनुवं जुषाणः। वाचस्पतिं विश्वकंर्माणमूतयैं (१०)

म्नोयुजं वाजें अद्या हुंवेम। स नो नेदिष्टा हवनानि

जोषते विश्वशंम्भूरवंसे साधुकंमां। विश्वंकर्मन् ह्विषां वावृधानः स्वयं यंजस्व तुनुवं जुषाणः। मुह्यंन्त्वन्ये अभितः सपन्नां इहास्माकंम्म्घवां सूरिरंस्तु। विश्वंकर्मन् ह्विषा वर्धंनेन त्रातार्मिन्द्रंमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समंनमन्त पूर्वीर्यमुग्नो विह्वयो यथासंत्। समुद्रायं वयुनांय सिन्धूंनाम्पतंये नमंः। नदीना सर्वांसां पित्रे जुंहुता विश्वकंमणे विश्वाहामंत्र्यं हिवः॥ (११)

ज्जानेनोपंधीनां भूमिं जनयंत्रुतये तमो नवं चा [२] उदेनमुत्तरां न्याग्नें घृतेनाहुत। रायस्पोषेण स॰ सृंज प्रजयां च् धनेन च। इन्द्रेमम्प्रंतरां कृषि सजातानांमसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यों भाग्धा अंसत्। यस्यं कुर्मो ह्विगृंहे तमंग्ने वर्धया त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उदं त्वा विश्वे देवाः (१२)

अग्रे भरंन्तु चित्तिंभिः। स नो भव शिवतंमः सुप्रतींको विभावंसुः। पश्च दिशो दैवींर्य्ज्ञमंवन्तु देवीरपामितिं दुर्मृतिम्बाधंमानाः। रायस्पोषे यज्ञपंतिमाभजंन्तीः। रायस्पोषे अधि यज्ञो अंस्थाथ्सिमिद्धे अग्नाविधे मामहानः। उक्थपंत्र ईड्यो गृभीतस्त्रप्तं धर्मं परिगृह्यांयजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमश्रंमन्त देवा दैव्यांय धर्त्रे जोष्ट्रें। देवश्रीः श्रीमंणाः श्तपंयाः (१३)

परिगृह्यं देवा यज्ञमांयज्ञ। सूर्यरिष्मर्हिरिकेशः पुरस्तांध्सिविता ज्योतिरुदंया अजंस्रम्। तस्यं पूषा प्रंस्वं यांति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवंनानि गोपाः। देवा देवेभ्यों अध्वर्यन्तों अस्थुर्वीत शंमित्रे शंमित्रो यज्ञध्यैं। तुरीयों यज्ञो यत्रं ह्व्यमेति ततः पावका आशिषों नो जुषन्ताम्। विमानं पृष दिवो मध्यं आस्त आपिप्रवात्रोदंसी अन्तरिक्षम्। स विश्वाचीर्भि (१४)

चृष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। उक्षा संमुद्रो अंग्रुणः सुंपूर्णः पूर्वस्य योनिं पितुरा विवेश। मध्ये दिवो निहिंतः पृश्चिरश्मा वि चंत्रमे रजंसः पात्यन्तौं। इन्द्रं विश्वां अवीवृधन्थ्समुद्रव्यंचस्ं गिरंः। रथीतंमः रथीनां वाजांनाः सत्पंतिम्पतिम्। सुम्रहूर्यज्ञो देवाः आ चं वक्षद्यक्षंद्रप्रिर्देवो देवाः आ चं वक्षत्। वाजांस्य मा प्रस्वेनौंद्राभेणोदंग्रभीत्। अथां सप्रबाः इन्द्रों मे निग्राभेणाधंराः अकः। उद्गाभं चं निग्राभं च ब्रह्मं देवा अवीवृधन्न। अथां सप्रबांनिन्द्राग्नी में विषूचीनान्व्यंस्यताम्॥ (१५)

व्वाः गृतपंया अभि वाजंस्य पिंड्रिशितिश्वा चिनाघनः क्षोभंणश्चर्षणीनाम्।
सङ्कर्न्दनोऽनिमिष एंकवीरः शृत सेनां अजयथ्साकिमिन्द्रंः।
स्कर्न्दनेनानिमिषेणं जिष्णुनां युत्कारेणं दुश्च्यवनेनं धृष्णुनां।
तदिन्द्रेण जयत् तथ्संहध्वं युधो नर् इष्हंहस्तेन् वृष्णां। स इष्हंहस्तैः स निष्डिनिर्भिर्वशी सङ्स्रष्टा स युध् इन्द्रों गुणेनं। स्युष्ट्रजिथ्सोम्पा बांहुशुर्ध्यूर्ध्वधंन्वा प्रतिहिताभिरस्ताः। बृहंस्पते परि दीय (१६)

रथेन रक्षोहामित्रा अपुबाधमानः। प्रभुञ्जन्थ्सेनाः प्रमृणो युधा जयंत्रस्माकंमेध्यविता रथांनाम्। गोत्रभिदं गोविदं वर्ज्ञबाहुं जयंन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजंसा। इम र संजाता अनुं वीरयध्वमिन्द्र र सखायोऽनु स र रेभध्वम्। बलुविज्ञायः स्थविंरः प्रवींरः सहंस्वान् वाजी सहमान उग्रः। अभिवीरो अभिसंत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहंसा गाहंमानोऽदायः (१७)

वीरः शतमंन्युरिन्द्रंः। दुश्चवनः पृतनाषाडंयुध्यौऽस्माक् र सेनां अवतु प्र युथ्स्। इन्द्रं आसां नेता बृह्स्पित्दिक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेनानांमिभभञ्जतीनां जयन्तीनाम्म्रुतो यन्त्वग्रै। इन्द्रंस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञं आदित्यानांम्म्रुरुतार् शर्ध उग्रम्। महामनसाम्भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयंतामुदंस्थात्। अस्माक्मिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जंयन्तु। (१८)

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानं देवा अवता हवेषु। उद्धंरषय मघवन्नायुंधान्युथ्सत्वंनाम्माम्कानाम्महा हेसि। उद्धंत्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयंतामेतु घोषंः। उप प्रेत् जयंता नरः स्थिरा वंः सन्तु बाहवंः। इन्द्रों वः शर्म यच्छत्वनाधृष्या यथासंथ। अवंसृष्टा परां पत् शरंब्ये ब्रह्मंस १शिता। गच्छामित्रान्प्र (१९)

विश मैषां कं चनोच्छिंषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमंस्त्वा राजामृतेनाभि वंस्ताम्। उरोवंरीयो वरिंवस्ते अस्तु जयंन्तं त्वामनुं मदन्तु देवाः। यत्रं बाणाः सम्पतंन्ति कुमारा विंशिखा इंव। इन्द्रों नस्तत्रं वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥ (२०)

दीया दायो जंयन्त्वमित्रान्प्र चंत्वारिष्शर्च॥

૪]

प्राचीमन् प्रदिशं प्रेहिं विद्वान्ग्नेरंग्ने पुरो अंग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यांनो वि भाह्यूर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे। क्रमध्यमग्निना नाकमुख्य हस्तेषु बिभ्रंतः। दिवः पृष्ठ सुवंर्ग्त्वा मिश्रा देवेभिराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तरिक्षमारुहम्न्तरिक्षादिव्मारुहम्। दिवो नाकस्य पृष्ठाथ्सुवर्ज्योतिरगाम् (२१)

अहम्। सुवर्यन्तो नापेंक्षन्त आ द्यार रोहन्ति रोदंसी। यज्ञं ये विश्वतोधार्र सुविद्वारसो वितेनिरे। अग्ने प्रेहिं प्रथमो देवयतां चक्षुंदेवानांमुत मर्त्यानाम्। इयंक्षमाणा भृगुंभिः स्जोषाः सुवर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकर समीची। द्यावा क्षामां रुक्तो अन्तर्विभांति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाः। अग्ने सहस्राक्ष (२२)

शृत्मूर्धञ्छतं ते प्राणाः सहस्रमपानाः। त्व॰ सांहुस्रस्यं

राय ईशिषे तस्मै ते विधेम् वाजांय स्वाहाँ। सुपूर्णोऽसि गुरुत्माँन्पृथिव्याः सींद पृष्ठे पृथिव्याः सींद भासान्तरिक्षमा पृण ज्योतिषा दिवमुत्तंभान् तेजंसा दिश उद्दृर्श्ह। आजुह्वांनः सुप्रतींकः पुरस्तादग्ने स्वां योनिमा सींद साध्या। अस्मिन्थ्स्धस्थे अध्युत्तंरस्मिन्वश्वं देवाः (२३)

यजंमानश्च सीदत। प्रेखों अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजंस्रया सूर्म्यां यिवष्ठ। त्वार शर्श्वन्त उपं यन्ति वाजाः। विधेमं ते पर्मे जन्मंत्रग्ने विधेम् स्तोमैरवंरे स्थस्थें। यस्माद्योनेरुदारिथा यजे तम्प्र त्वे ह्वीरिषं जुहुरे सिमंद्धे। तार संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृंणे सुमृतिं विश्वजन्याम्। यामंस्य कण्वो अदुंहृत्प्रपीनार सहस्रंधाराम् (२४)

पर्यसा महीं गाम्। सप्त ते अग्ने स्मिधः सप्त जिह्वाः स्प्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेनं। ईदङ्कांन्यादङ्वेतादङ्कं प्रतिदङ्कं मितश्च सम्मितश्च समेराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च स्तयज्योतिश्च ज्योतिष्मा इश्च स्तयश्चर्त्तपाश्चात्य ईहाः। (२५)

ऋत्जिर्च सत्यजिर्च सेन्जिर्च सुषेण्श्वान्त्यंमित्रश्च दूरेअमित्रश्च गुणः। ऋतश्चं सत्यश्चं ध्रुवश्चं ध्रुणश्च धृतां चं विधृतां चं विधार्यः। ईदक्षांस एतादक्षांस ऊ षु णंः सदक्षांसः प्रतिसदक्षास् एतन। मितासंश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभरसो मरुतो युज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीर्विशों मुरुतोऽनुंवर्त्मानो यथेन्द्रं दैवीर्विशों मुरुतोऽनुंवर्त्मान एविम्मिं यजमानं दैवीश्च विशो मानुषिश्चानुंवर्त्मानो भवन्तु॥ (२६)

अगार सहस्राक्ष देवाः सहस्रंधारामत्यरेहा अनुवर्तमानः षोडंश च॥————[५] जीमूर्तस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मी याति समदामुपस्थै।

धन्वंना गा धन्वंनाजिं जयम धन्वंना तीव्राः समदो जयेम। धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वंना सर्वाः प्रदिशो जयेम। वृक्ष्यन्तीवेदा गंनीगन्ति कर्णं प्रिय॰ सर्खायं परिषस्वजाना। योषेव शिङ्के वितताधि धन्वन्नं (२७)

अनांविद्धया तनुवां जय त्व॰ स त्वा वर्मणो महिमा पिंपर्तु।

ज्या इय समंने पारयंन्ती। ते आचरंन्ती समंनेव योषां मातेवं पुत्रम्बिंभृतामुपस्थैं। अप शत्र न्विध्यता संविदाने आर्ती इमे विष्फुरन्तीं अमित्रान्। बृह्वीनां पिता बृहुरंस्य पुत्रश्चिश्चा कृणोति समनावगत्यं। इषुधिः सङ्काः पृतंनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः। रथे तिष्ठेन्नयति वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयंते सुषार्थिः। अभीशूनाम्महिमानम् (२८)

पनायत् मनंः पृश्चादनुं यच्छन्ति र्श्मयंः। तीव्रान्योषाँन्कुण्वते वृषंपाणयोऽश्वा रथेभिः सह वाजयंन्तः। अवकामंन्तः प्रपंदैरमित्राँन्श्चिणन्ति शत्रूर्रनंपव्ययन्तः। रथवाहंनर ह्विरंस्य नाम् यत्रायुंधं निहितमस्य वर्म। तत्रा रथमुपं शृग्मः संदेम विश्वाहां वयः सुमन्स्यमानाः। स्वादुष्ट्सदः पितरो वयोधाः कृच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः। चित्रसेना इषुंबला अमृधाः स्तोवीरा उरवौ ब्रातसाहाः। ब्राह्मणासः (२९)

पितंरः सोम्यांसः शिवे नो द्यावांपृथिवी अनेहसाँ। पूषा नंः पातु दुरिताहंतावृधो रक्षा मार्किनों अघशर्रस ईशत। सुपुणं वंस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिः सन्नंद्धा पतिते प्रसूता। यत्रा नरः सं च वि च द्रवंन्ति तत्रास्मभ्यमिषंवः शर्म यरसत्र। ऋजीते परि वृिङ्घ नोऽश्मां भवतु नस्तुनः। सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदिंतिः (३०)

शर्म यच्छत्। आ जंङ्घन्ति सान्वेषां ज्ञघना् उपं जिन्नते। अश्वांजिन प्रचेत्सोऽश्वांन्थ्समथ्सं चोदय। अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्यायां हेतिं परिबाधमानः। ह्स्तृन्नो विश्वां वयुनांनि विद्वान्युमान्युमार् सं परि पातु विश्वतः। वनस्पते वीर्ड्बङ्गो हि भूया अस्मथ्संखा प्रतरंणः सुवीरंः। गोभिः सन्नद्धो असि वीड्यंस्वास्थाता ते जयतु जेत्वांनि। दिवः पृथिव्याः परि (३१)

ओज् उद्भृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतः सहः। अपामोज्मानं परि गोभिरावृंतिमन्द्रंस्य वज्रं हिविषा रथं यज। इन्द्रंस्य वज्रे मुरुतामनीकिम्मित्रस्य गर्भो वर्रुणस्य नाभिः। सेमां नी हृव्यदातिं जुषाणो देवं रथ् प्रतिं हृव्या गृंभाय। उपं श्वासय पृथिवीमुत

द्यां पुंरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जगत्। स दुन्दुभे सुजूरिन्द्रेण देवैर्दूरात् (३२)

दवीयो अपं सेध शत्रून्ं। आ ऋन्दय बलुमोजों न आ

धा नि ष्टंनिहि दुरिता बाधंमानः। अपं प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुना । इत इन्द्रंस्य मुष्टिरंसि वीडयंस्व। आमूरंज प्रत्यावंतियेमाः केंतुमद्दंन्दुभिर्वावदीति। समश्वंपर्णाश्चरंन्ति नो नरोऽस्माकंमिन्द्र

प्रिनो जयन्तु॥ (३३)

पर्वमिह्मानं ब्राह्मणामोऽदितिः पृथिव्याः परि दूरादेकंचत्वारिश्शव॥———[६]

यदर्भन्दः प्रथमं जार्यमान उद्यन्थ्संमुद्रादुत वा पुरीषात्।

श्येनस्यं पक्षा हंरिणस्यं बाह् उंपस्तुत्यम्महिं जातं ते अर्वन्न। यमेन

दत्तं त्रित एनमायुन्गिन्द्रं एणम्प्रथमो अध्यंतिष्ठत्। गुन्ध्वर्गे अस्य रशनामंगृभ्णाथ्सूरादश्वं वसवो निरंतष्ट। असिं यमो अस्यांदित्यो अर्वन्नसिं त्रितो गुह्येन व्रतेनं। असि सोमेन समया विपृक्तः (३४) आहुस्ते त्रीणिं दिवि बन्धंनानि। त्रीणिं त आहुर्दिवि बन्धंनानि

आहुस्त त्राणि दिव बन्धनानि। त्राणि त आहुदिव बन्धनानि त्रीण्यपस् त्रीण्यन्तः संमुद्रे। उतेवं मे वर्रुणश्छन्थ्स्यर्वन् यत्रां त आहुः पंरमं जनित्रम्। इमा ते वाजिन्नवमार्जनानीमा शफानार् सिन्तुर्निधाना। अत्रां ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षंन्ति गोपाः। आत्मानं ते मनसारादंजानाम्वो दिवा (३५) प्तयंन्तम्पतंगम्। शिरों अपश्यम्प्थिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहंमानम् ते मर्तो अनु भोगमानुडादिद्गसिष्ठ ओषंधीरजीगः। अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वुन्ननु गावोऽनु भर्गः कुनीनाम्। अनु व्रातांस्स्तवं

स्ख्यमीयुरनुं देवा मंमिरे वीर्यम् (३६) ते। हिरंण्यशृङ्गोऽयों अस्य पादा मनोजवा अवंर इन्द्रं

आसीत्। देवा इदंस्य हिवरद्यंमायन् यो अर्वन्तम्प्रथमो अध्यतिष्ठत्। ईर्मान्तांसः सिलिकमध्यमासः स॰ श्र्रंणासो दिव्यासो अत्यौः।

हुँ सा इंव श्रेणिशो यंतन्ते यदाक्षिंषुर्दिव्यमज्ममश्वाः। तव शरीरम्पतियृष्णवंर्वन्तवं चित्तं वातं इव ध्रजीमान्। तव शृङ्गांणि विष्ठिता पुरुत्रारंणयेषु जर्भुराणा चरन्ति। उपं (३७) प्रागाच्छसंनं वाज्यवां देवद्रीचा मनसा दीध्यांनः। अजः पुरो

नीयते नाभिर्स्यानुं पृश्चात्कवयो यन्ति रेभाः। उप प्रागाँतपर्मं यथ्सधस्थमर्वा अच्छां पितर्गमातरं च। अद्या देवां जुष्टंतमो हि गम्या अथा शाँस्ते दाशुषे वार्याणि॥ (३८)

मा नों मित्रो वर्रुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुक्षा मुरुतः परिं ख्यत्र। यद्वाजिनों देवजातस्य सप्तैः प्रवृक्ष्यामों विद्धें वीर्याणि।

यित्रुणिजा रेक्णंसा प्रावृंतस्य रातिं गृंभीताम्मुंखतो नयंन्ति। सुप्रांङ्जो मेम्यंद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्यंति पार्थः। एष च्छार्गः पुरो अश्वेन वाजिनां पूष्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः। अभिप्रियं यत्पुरोडाशमर्वता त्वष्टेत् (३९)

पुन् सौश्रवसायं जिन्वति। यद्धविष्यंमृतुशो देवयानं त्रिमानुषाः पर्यश्वं नयंन्ति। अत्रां पूष्णः प्रथमो भाग एति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयंत्रजः। होतांष्वर्युरावंया अग्निमिन्धो ग्रांवग्राभ उत शङ्स्ता सुविप्रः। तेनं यज्ञेनं स्वंरं कृतेन् स्विष्टेन वृक्षणा आ पृणध्वम्। यूप्व्रस्का उत ये यूपवाहाश्चषालुं ये अश्वयूपाय तक्षंति। ये चार्वते पर्चनः सम्भरंन्त्युतो (४०)

तेषांमभिगूर्तिर्न इन्वतु। उप प्रागांध्सुमन्में ऽधायि मन्मं देवानामाशा उपं वीतपृष्ठः। अन्वेनं विप्रा ऋषयो मदन्ति देवानां पुष्टे चंकृमा सुबन्धुम्। यद्वाजिनो दामं संदानमर्वतो या शीर्षण्यां रशना रज्जंरस्य। यद्वां घास्य प्रभृंतमास्ये तृण् सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यदश्वंस्य ऋविषः (४१)

मिक्षकाश् यद्वा स्वरौ स्विधंतौ रिप्तमस्ति। यद्धस्तयोः शिम्तुर्यन्नखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यदूवंध्यमुदरंस्यापवाति य आमस्यं ऋविषों गुन्धो अस्ति। सुकृता तच्छंमितारः कृण्वन्तूत मेधरं शृतपाकं पचन्तु। यत्ते गात्रांदग्निनां पच्यमांनादिभ शूलं निहंतस्यावधावंति। मा तद्भूम्यामा श्रिष्-मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशद्धों रातमंस्तु॥ (४२)

इदुतो कृविषं: श्रिपथ्सात चं॥———[८] ये वाजिनं परिपश्यंन्ति पक्कं य ईमाहः सुंरभिर्निर्हरेतिं।

ये चार्वतो मारसिक्षामुपासंत उतो तेषांमभिगूर्तिर्न इन्वतु। यत्रीक्षंणम्मारस्पर्चन्या उखाया या पात्रांणि यूष्ण आसेचनानि। ऊष्मण्यांपिधानां चरूणामुङ्काः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम्। निक्रमणं

निषदंनं विवर्तनं यच पड्बींशमर्वतः। यचं पपौ यचं घासिम् (४३)

ज्घास् सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। मा त्वाग्निर्ध्वंनियद्भूमगेन्धिर्मो भाजंन्त्यिम विक्त जिन्नः। इष्टं वीतम्भिगूर्तं वर्षद्भृतं तं देवासः प्रितं गृभ्णन्त्यश्वम्। यदश्वाय वासं उपस्तृणन्त्यंधीवासं या हिरंण्यान्यस्मै। संदानमर्वन्तम्पङ्घीशिम्प्रिया देवेष्वा यांमयन्ति। यत्ते सादे महंसा शूकृतस्य पार्ष्णिया वा कशंया (४४)

वा तुतोदं। सुचेव ता ह्विषों अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मणा सूदयामि। चतुंस्त्रि शह्मांजिनों देवबंन्धोवं क्रीरश्वंस्य स्विधंतिः समेंति। अच्छिंद्रा गात्रां वयुनां कृणोत् परुष्परुर्र्युष्या वि शंस्त। एक्स्त्वष्टुरश्वंस्या विश्वस्ता द्वा यन्तारां भवतस्तथ्तुंः। या ते गात्रांणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डांनां प्र जुंहोम्युग्रौ। मा त्वां तपत् (४५)

प्रिय आत्मापियन्तं मा स्वधितिस्तुनुव आ तिष्ठिपत्ते। मा

```
अदितिः कृणोतु क्ष्नुत्रं नो अश्वो वनता १ ह्विष्मान् (४६)

पासिं कशंया तपद्भिं नवं च॥

[९]
```

downloaded

http://stotrasamhita.github.io

http://stotrasamhita.github.io/about/

from

http://stotrasamhita.

http://github.com/

तें गृध्रुरंविशस्तातिहायं छिद्रा गात्रांण्यसिना मिथूं कः। न वा उं वेतन्प्रियसे न रिष्यसि देवा इदेंषि पथिभिः सुगेभिः। हरीं ते

युञ्जा पृषंती अभूतामुपाँस्थाद्वाजी धुरि रासंभस्य। सुगर्व्यं नो वाजी स्विधयं पुश्सः पुत्राश्चत विश्वापुष्रं रियम्। अनागास्त्वं नो

षष्ठमः प्रश्नः

This

stotrasamhita

github.io. GitHub: PDF

was